

[25th January 1961]

MR. SPEAKER : The question is—

‘That an humble address be presented to the Governor as follows :—

“The Members of the Madras Legislative Assembly thank, the Governor for the address delivered to the Members of the Legislature on 19th January 1961.”

The motion was put and carried.

VI.—MOTION UNDER RULE 244 OF THE ASSEMBLY RULES.

MR. SPEAKER : Now, we have got about one hour for discussion on the Second Supplementary Estimates of Expenditure for 1960-61. After the discussion we will take up the Demands for Grants for further Expenditure for 1960-61. According to rules of the Assembly I will apply the guillotine at 1 p.m., unless the Government move a motion that we sit till 1-30 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under rule 244 of the Rules, I move—

‘That sub-rule (3) of rule 159 of the Assembly Rules be suspended in its application to the termination of the discussion on Demands for Grants and permission be granted to terminate the discussion at 1-30 p.m.’

The motion was put and carried.

VII.—SECOND SUPPLEMENTARY ESTIMATES OF EXPENDITURE FOR 1960-61.

MR. SPEAKER : How much time does the Hon. Minister require for his reply?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Ten minutes.

MR. SPEAKER : Each hon. Member will be allowed ten minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அதிகப் படியான மான்யக் கோரிக்கை மீது சில விஷயங்கள் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அதில் முக்கியமானது அதிகப்படியாக கோரிக்கைகள் கேட்க வேண்டிய அவசியம் எதனால் வருகிறது என்றால் பெரும்பாலும் எல்லா இலாக்காக்களும் அவர்களுடைய தேவைகள் என்ன என்பதைப்பற்றிய விவரங்களை சரியாக சேர்க்கப் படுவதில்லை என்பதுதான். இதற்கு பல சான்றுகளை கொடுக்க முடியும். உதாரணமாக பிரின்டிங் அண்ட் ஸ்டேஷனரி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மற்ற ஜில்லாப் பிரிவுகளில் இருக்கின்ற இலாக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, பஞ்சாயத் கௌன்ஸில்களிலும் பஞ்சாயத்களிலும் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்காக அதிகப்படியாக கோரிக்கை கேட்கப்படுகிறது. 1958-ல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1960 அக்டோபர் 2-ம் தேதி 75

25th January 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்க வேண்டும் என்கிற முடிவு 1960 ஜனவரியில் எடுக்கப்பட்டது. அப்போதே அதற்கான பாரங்கள் முதலியவை அச்சிடுவதற்காக 4 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பின்னால் இப்போது 8 லட்சமாக வேண்டும் என்று கேட்கப்படுகிறது. இவ்வளவு பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிந்திருந்தும் ஏன் இவ்வளவு பாரங்கள் அச்சடிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாதா. நாம் திட்டமிடுகின்றோம், ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் இன்னிள்ள வேலைகள் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தும் சரியாக கவனிப்பது இல்லை என்றால் இதில் கோஆர்டினேஷன் இல்லை என்றுதான் பொருள். ரூரல் டெவலப்மென்ட் டிபார்ட்மென்ட் ஒரு பக்கம் உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கிறார்கள். அதை அறிந்து அதோடு சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்கள் தங்களுக்கு தேவைகள் என்ன என்பதை சரியாக கணக்கிட்டு கொள்வதில்லை, அதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு வேலை செய்வதில்லை என்பது அதிகப்படியான கோரிக்கை கேட்பதிலிருந்து தெரியவருகிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைத் தவிர்க்க முயற்சியெடுக்கவேண்டும். இப்போது பல ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய புகார்கள் என்னவென்றால், புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள பஞ்சாயத்துக்களில் ரசீதுப் புத்தகங்கள் கிடையாது. அவர்கள் வரி வசூலிப்பதற்கு நோட்டீஸ் முதலியவை கொடுக்க வேண்டிய பாரங்கள் கிடையாது. மினிஸ்டர் புத்தகங்கள் கிடையாது. மூன்று-நான்கு மாதங்களாகியும் இன்னும் பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்க முடியவில்லை. புதிய தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததைத் தவிர, வேறு எந்த வேலையையும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தமாதிரி பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேவையான பாரங்களையும், புத்தகங்களையும் அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 'கிராம நலம்' அனுப்புவதற்குக்கூட கஷ்டம் இருக்கிறது. ரூரல் டெவலப்மென்ட் இலாகா மான்யமாகக் கொடுத்தாவது, அவர்கள் சந்தா செலுத்தினாலும், சந்தா செலுத்தாவிட்டாலும் இந்த ஆண்டு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அடுத்த ஆண்டில் அவர்கள் சந்தா செலுத்துவார்கள்—மறுக்க மாட்டார்கள். இன்றைக்கு பல பஞ்சாயத்துக்களின் விலாசமே கூட தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இந்த வருஷத்தின் சந்தாவை மான்யமாகக் கொடுத்தாவது 'கிராம நலம்' பத்திரிகையை அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-00
noon.

இது போன்று பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். சேலம் உருக்கு ஆலையைப் பொறுத்த வரையில் ஆரம்ப நடவடிக்கையாக ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதற்காக தொகை அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். இது வசுவேற்கக்கூடியது. சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கனம் அமைச்சர்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th January 1961.]

அவர்கள் பேசிய விஷயத்திலிருந்து பார்க்கும்போது--எதிர்கட்சிகளை பேச்சு வன்மையினால் மடக்கவேண்டுமென்று சொல்ல தானால் சொல்லட்டும், அதைப் பொருட்டடுத்தத் தேவையில்லை—ஆனால், உண்மையைச் சொல்லவேண்டும். சேலம் இரும்பு தயாரிப்பதிலே விலை அதிகமாக ஆகிவிட்டால் இந்தத் திட்டத்தையே கைவிட வேண்டியதாக இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதிகரிக்கும் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா? என்கற்பனை செய்துகொண்டு பேசவேண்டும்? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 2 கோடி டன் அளவுக்கு உருக்கு தேவையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும் 5 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இரண்டு கோடிக்கு, 5 லட்சம் தான் உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னால் அகில இந்தியாவிற்கும் சராசரி விலையை தீர்ணயிக்கும் காலத்தில், சராசரி விலை பெருமளவு உயர்ந்துவிடும் என்று ஊகிக்க இடமில்லை. நிலக்கரியை ஏன் இப்போதே எடுக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணங்களைச் சொன்னார்கள். நிலக்கரியை இப்போதே எடுத்து அதனால் எங்கும் வெள்ளக்காடாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இன்று சீக்கிரமாக நிலக்கரி எடுக்காததற்கு முக்கியமான காரணம் பிரிக்கெட்டிங் பிளாண்ட் அமைக்காதது என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. பிரிக்கெட்டிங் பிளாண்ட் அமைப்பதற்கான மெஷினரிகளை வாங்குவதில், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் ஏன் தாமதம் ஏற்படுகின்றது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலே மூன்று திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று மின்சார உற்பத்தித் திட்டம். இரண்டாவது உர உற்பத்தி. மூன்றாவது பிரிக்கெட்டிங். இந்தத் திட்டங்களில் எது வந்தாலும் மைனிங் ஆரம்பிக்கலாம். முதலில் ஏற்படவேண்டியது தெர்மல் பவர் பிளாண்ட். அது எப்போது வருகின்றதோ அப்போது நிலக்கரி வெட்டியெடுக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதில் தவக்கம் ஏற்படாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : பிறகு, மூன்றாவது திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை போதாது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வளர்ச்சி அதிகமாக இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படிச் கூறுகின்ற போது ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எந்த அளவு சுபீட்சம் பெருகியிருக்கிறது, எந்த அளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு புள்ளிவிவரம் கொடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நானும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்—அதை நானும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். விலைவாசி ஏறுவது கவலைக்குரிய விஷயம் என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் செயலில் வரும் போது அதற்கு எதிராக ஒட்டளித்தார்கள். பேசும்போது நல்ல முறையில் பேசிவிட்டு நடைமுறையில் வேறுவிதமாக நடந்து

25th January 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்ளுகிறார்கள் என்பது இப்போதே, சிறிது நேரத்திற்கு முன்பே நடந்தது. இதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நான் தனியார் துறையில் தொழில்கள் வருவதைப்பற்றி தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்தில் ஏன் முடியவில்லை என்றுதான் கேட்டேன். அவர்கள் கடன் வசதி பெறுவது போன்று கடன் வசதி பெற்றுவது பொதுத் துறையில் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திச் சொன்னேனே தவிர, அரசாங்கத்தினால் முடியவில்லை யென்றால் தொழிலே வரவேண்டாமென்று சொன்ன கருத்து அல்ல. தனியார் துறையில் ஒரு தொழில் வந்தால், தற்சமயத்தில் சிறிதளவு முன்னேற்றம் இருப்பதாகத் தோன்றினாலும், பிற்பாடு அது பிரதிகூலமாகவே இருக்கும்.

இப்போது வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருந்தும், எல்லாப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் பெருகியிருந்தும், பொருள்கள் மக்களுடைய உபயோகத்திற்கு வராமல் சேமித்து வைக்கப் படுவதால்தான் அதிக விலை விற்கின்றது. அதைத் தடுக்காமல் எந்த நாடும் விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறைத்ததில்லை. அதைப் பற்றிச் சொல்லாமல், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருக்கிறது, அதனால்தான் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரிசி அதிகமாக இருக்கிறது, ஆனால் மக்கள் சாப்பிட முடியவில்லை. துணி அதிகமாக உற்பத்தி யாகியிருக்கின்றது, ஆனால் மக்கள் வாங்குவதற்குக் கிடைக்கவில்லை. இந்தக் கோளாறைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றுதான் நான் குறிப் பிட்டேன். அதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்தை மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி டில்லி சர்க்காருடைய கொள்கையை மாற்றியாக வேண்டும். சோஷலிஸத்தை அமைப்பது என்று கொள்கை அளவிலே வைத்து, பார்லிமெண்டிலே தீர்மானம் நிறைவேற்றி, பார்லிமென்டும் ஒப்புக்கொண்டு, நடைமுறையில் தனியார் கை ஓங்கி நிற்கின்ற சோஷலிஸம்தான் நாம் காண்பது. அந்த முறையில் டில்லியில் இருக்கக்கூடிய நிதி இலாகா எல்லா ராஜ்யங் களின் நன்மையை கவனிக்காது, பிளானிங் கமிஷனுக்கு மேல் ஒரு சூபர் பிளானிங் கமிஷனாக உட்கார்ந்து பல காரியங்களைச் செய்துவருகின்றது. இதைப்பற்றி பரி சீலனை செய்யவேண்டுமென்று இங்குள்ள அமைச்சர்கள் வாதாடி நல்ல கொள்கையாக வருத்து, விலைவாசி ஏறுவதைப்பற்றி நான் கூடக் கவலைப்படுகிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தால் அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்காக டில்லியில் அமைச்சர் அவர்கள் உட்காருவதற்கு ஏர்-கண்டிஷனட் ரூம் வேண்டுமென்று கேட்டால் கூட அதற்குக் கூட நிதி ஒதுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th January 1961]

டில்லியில் ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டுவதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதையும் நான் பார்த்தேன். அதற்காக இப்போது ரூ. 56,000 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒன்றே முக்கால் ஏக்கர் நிலத்தை சொந்தமாகக் கூட வாங்கவில்லை, நில வாடகை கேட்கிறார்கள். அதற்குமேல் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் கட்டிடம் கட்டவேண்டும். ஒன்றே முக்கால் ஏக்கருக்கு ரூ. 1,56,000 நில வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது டில்லி ரேட்டுக்குச் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கலாம். நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும் நிலத்திற்கு வாடகை வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? (குறுக்கீடு.)

“They also suggested that the State Government might if they so desired compound the ground rent by paying in all Rs. 1,56,000 per acre as premium in advance.”

இதைக்கொடுத்துவிட்டு பிறகு நாமினல் க்ரௌண்ட் ரெண்டாக ஒரு ரூபாய் வசூலிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் இருக்கக் கூடியதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விலைக்கு வாங்கினாலும் க்ரௌண்ட் ரெண்ட் எப்போதும் கொடுக்க வேண்டியதுதான். மத்திய சர்க்காருடைய பூமி இங்கு இருந்தாலும் அவர்கள் நமக்கு க்ரௌண்ட் ரெண்ட் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படி ஆண்டுதோறும் கொடுக்காமலிருப்பதற்காகத்தான் இம்மாதிரி செய்வது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கிரயம் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் ஒரு ஏக்கருக்கு மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்காருடைய தேவைக்காக ஒதுக்கும் நேரத்தில் ரூ. 1,56,000 அளவுக்கு வசூல் செய்வது முறையல்ல என்று தெரியப்படுத்த வேண்டும். நாம் அதற்கு மேல் கட்டிடம் கட்டவேண்டும். அதற்கு ஐந்து, ஆறு லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும். அவசியம் இருக்கிறது என்றால் கட்டட்டும். கட்டுவதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்க வில்லை. நம்முடைய அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் வேலையாக டில்லிக்குச் செல்லும்போது இருப்பதற்கு இடத்திற்குக் கஷ்டப் படாமல் இருந்து வேலைகளைச் செய்துவிட்டு வரவேண்டும். ஆனால் அதிகச் செலவு ஏற்படாமல் செலவைக் குறைக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இதிலே மத்திய சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு இல்லையா? மத்திய சர்க்காருடைய வேலையாகவும், மாநில சர்க்காருடைய வேலையாகவும்தான் டில்லிக்குச் செல்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தின் தேவை மட்டுமல்லாமல் மத்திய சர்க்காரின் தேவையாகவும்தான் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய இடவசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் மத்திய சர்க்காருக்கு பொறுப்பு உண்டு.

எதற்கு இவ்வளவு கிராக்கியாக, அதிகமாக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணம்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. இதர தேசத்தாராக இருந்தால் பரவாயில்லை, அல்லது

25th January 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

வெளிநாட்டு துதுவராலயத்திற்கு ஒதுக்கக்கூடிய முறையில் இருந்தாலும் ஆட்சேபணை தெரிவிப்பதற்கில்லை. நம்முடைய தேசத்திலேயே, மத்திய சர்க்கார், ஒரு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு இவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமா? இதைக்குறித்து நமது ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

என்னுடைய நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அதுதான் உண்மை என்று கூறுகிறார்கள். அதுவே அவருடைய கருத்தாக இருந்தால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நான் இந்த தேசம் பூராவையும் ஒன்றாக நினைக்கக் கூடியவன். இமயமலை வரை என்னுடைய தேசம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பல இடங்களிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட இருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வரப்போகின்றன. இவைகளிலே ஊழியம் செய்யக்கூடிய கிராம மணியக்காரர், கிராம கர்ணம், கிராம தலையாரி ஆகியவர்களுக்கு அவர்கள் அதிலே வேலை செய்வதற்காக ஒரு புதிய சம்பளம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முழு நேர வேலை செய்தால், கிராம கர்ணத்திற்கு ரூ. 3 கொடுப்பதாக அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு பிரகாரம், பொதுவாக கிராம மணியங்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக, பரம்பரை பாத்தியதையுடன் வேலையில் இருக்க முடியாது என்று தெரிகிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு இப்போது ஓரளவுக்கு பணம் கொடுக்க உத்தேசித்திருப்பது மிகவும் குறைவு என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். ஏனென்று சொன்னால், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேண்டிய பகுதிகளிலும், பஞ்சாயத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலுமாகச் சேர்ந்து நிச்சயமாக வேலை நிறைய இருக்குமென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அந்த வேலைகளையெல்லாம் அவர்கள் ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய்க்கு குறையாது சம்பளம் இருந்தால் தான் வசதியாக இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், தலையாரிகளுக்கு மிக அதிக வேலை. ஒரு கிராமத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். ஆனால் அங்கு சுமார் 3,000, 4,000 ஏக்கர்கள் ரொவின்யூ நிலங்கள் இருக்கும். அவைகளுக்கெல்லாம் சுற்றி தீர்வை வசூலிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களைச் சார்ந்தது. ஆகவே அவர்களுக்கு ரூ. 3 என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் குறைவு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கர்ணத்திற்கு எந்த அளவு கொடுக்கப்பட இருக்கிறதோ, அந்த அளவு தலையாரிகளுக்கும் நிச்சயமாக சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆறு மாத அனுபவத்தை வைத்துக்

[Sri K. R. Nallasivam] [25th January 1961]

கொண்டு இவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தினால் வசதியாக இருக்குமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதேபோல் ஒரே தலையாரியை வைத்துக்கொண்டு இரண்டு வேலைகளையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், இரண்டு வேலைகளும் ஒழுங்காக நடக்காது, என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே அவர்கள் முன்பு செய்ததைவிட இரண்டு, மூன்று மடங்கு அதிகமாக வேலைகளைச் செய்து வருகின்றனர். ஆகவே இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் ரூ. 15, 7, 3 என்ற தொகைக்குப் பதிலாக ரூ. 50-க்குக் குறையாமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, while supporting this Supplementary Demand I would like to place some facts for the consideration of Government. It is gratifying to note that our Government have completed almost all the schemes included in the Second Five-Year Plan and they have completed the programme of investigation of all the schemes which are likely to be included in the Third Plan. We are very glad to find out that our Government, under the Supplementary Demand, are asking for a sum of Rs. 6.8 crores out of which they want Rs. 30 lakhs for purchasing about 123 vehicles for the Madras Branch and 34 vehicles for the Kanyakumari Branch. I must say that the State Transport unit at Kanyakumari is really working satisfactorily and it has evoked the appreciation of all the people in that district. The Express buses that are now plying from Nagercoil to Trivandrum and from Nagercoil to Tuticorin have proved to be a source of considerable income to the State Transport unit there. I will request the Government to consider the question of running Express buses from Nagercoil to Tanjore and from Nagercoil up to Madras. While speaking about this Demand I would also like to bring to the notice of Government that the conductors working in the Transport Unit there are almost under-graduates and they are always pressing that their scales of pay should be upgraded to that of the lower division clerks in other departments of Government. We also find that Government are spending several lakhs of rupees for the 75 panchayat unions that have come into existence. A sum of Rs. 40 lakhs has been asked for the same and another Rs. 21 lakhs for construction of buildings to house the offices of panchayat unions.

At this juncture I want to tell that though the Government have revised the scales of pay of karnams and others, they have failed to grant the demand of the Panchayat Executive Officers working in the transferred territory. There the scale of pay of the Panchayat Executive Officer is comparatively lower than their companions working in similar panchayats in the rest of Madras State. I would request Government that their scales of pay should be made on a par with the Panchayat Executive Officers working in other parts of the State.

25th January 1961] [Sri T. T. Daniel]

Under 'Harijan Welfare' a sum of Rs. 10 lakhs has been asked for for payment of scholarships to the poor Harijan students. The Harijan students are now compelled to pay examination fees for the School Final Examination and after paying their examination fee, the fee that they remit is refunded later to them. Since they are unable to pay the examination fee, many Harijan students are not in a position to sit for the examination. I would, therefore, suggest to Government that instead of asking the Harijan students to remit the examination fee and refunding the same to them later, it would be proper if an order is passed by Government stating that Harijan students need not pay the examination fee for the School Final Examination.

A sum of Rs. 12 lakhs is also asked for for increased admissions to medical colleges and for implementation of the National Malaria Eradication Scheme. There was a proposal to set up an anti-malarial unit at Nagercoil in Kanyakumari district under the Second Plan. That has not been attended to so far. I would request Government to review that matter and set up an anti-filarial unit for the transferred territory as it has been reported that filaria is in vogue in that district.

Coming to hydro-electric schemes I would like to say that at present a division is working to find out the possibility of constructing a Hydro-electric power station at Pechippara Dam and we find that a preliminary report has been submitted to Government to the effect that 33,000 K.W. of power would be available from Pechippara Dam. While considering proposals with regard to inclusion of hydro-electric schemes under the Third Plan I would suggest to Government to allot a certain amount under the Third Plan for construction of a hydro-electric power station at Pechippara.

Regarding the revision of the scales of pay of the teachers working in Government Schools, orders have been passed. Regarding the teachers working in private managements in the district of Kanyakumari and also with regard to teachers in the Aided Schools, Government have not so far passed orders relating to the revision of scales of pay. I would request the Government to pass early orders on this. Further, the Government have revised the scales of pay of the teachers working in Government schools in the transferred territory. I would request the Government to adopt the same for the teachers working in the Aided Management Schools in that area also.

The Government have already passed orders in G.O. No. 710 standing that all the Middle School Assistants working in Kanyakumari district are on a par with the failed or passed S.S.L.C. with one year training of the Madras State Service. Subsequently, I understand that the Government have also passed order, which is contrary to the previous orders that they have passed.

[Sri T. T. Daniel] [25th January 1961]

I would request the Government that in revising the scales of pay of teachers working in aided management schools in the transferred territory, they should keep in mind G.O. No. 710 and it should be followed.

I also desire to say that with regard to Tamil document writers, the Government are refusing to give licences to new Tamil document writers. Now licences are given to the document writers in Malayalam alone. As the various regions in the district will be using Tamil, I say that this right should not be denied. Therefore, I would request the Government, in the future interests of the district, to revise their orders and grant licences to new Tamil document writers who are efficient in Tamil and who can write documents in Tamil.

SRI M. P. SUBRAMANIAM:

சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது உபமான்யக் கோரிக்கையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த உபமான்யம் கோரிய அறிக்கையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் அமைவதைப் பற்றி வெகுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தான் இவைகள் புதியதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஆரம்பித்து 2, 3 மாதங்களுக்கு உள்ளாகவே சில உண்மைகளை பரிசீலிக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி கூட சில தினங்களுக்கு முன்பு எல்லா ஜில்லா கலெக்டர்களும் கூடி விவாதித்து அதில் கனாடா அனுபவத்தையும்பற்றி ஆலோசித்து மேலும் அந்த வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதகியக்கூறுகளை ஆராய்ந்தார்கள். அதைப்பற்றி பின்னாலே இந்தச் சபைக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது புதியதாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இயங்குவதற்கு பல குழுக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில்தான் இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக 'ஜெனரல் பர்பஸஸ் கமிட்டி' என்ற ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவிற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது, அதற்குரிய வேலைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி இன்னும் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று என்னவென்றால், இப்பொழுது 'ரூல் மேகிங் பவர்' என்ற அடிப்படையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்காக ஏற்பட்ட விதிகளையெல்லாம் நாம் அணுகிப் பார்ப்போமானால், அதிகாரம் முழுவதும், பெரும்பாலான அதிகாரம் கமிஷனருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் தலைவர்களுக்கு அதிலே எந்த அதிகாரமும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக அவர் ஒரு 'பிகர்ஹெட்' மதிரி இருக்கிறதே தவிர, அதிகாரங்களெல்லாம் பி.டி.ஓ. என்று சொல்லப்

25th January 1961] [Sri M. P. Subramaniam]

படுகிற கமிஷனரிடம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்திய அடிப்படை நோக்கத்திற்கு நேர் முறனாக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிகாரமும் பரவலாக இருக்க வேண்டும், கீழ்த்தளத்திலுள்ள பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து ஒரு புரட்சிகரமான சமுதாயத்தை உண்டாக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு நாம் பயப்படாமல் அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரதம மந்திரி நேரு அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் அனுபவம் இல்லாதவர்கள், திறமை இல்லாதவர்கள், அவர்களிடத்தில் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தால் என்ன ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயப்படாமல் அவர்களுக்கு அதிகமான அதிகாரத்தை அளிக்கவேண்டும். ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால் அதை திருத்திக் கொள்ளுவதற்கு நம்மால் முடியும், அவர்களுக்கு தாராளமாக அதிகாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விதிகள் சட்ட சபையின் பரிசீலனைக்கு வரும்பொழுது அதற்கு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலில் 'அபாயிண்டுமெண்டு கமிட்டி.' என்ற ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்பட்ட பிறகு அதில் 4, 5 வேலைகள் காலியாக இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் ஜில்லா போர்டே பார்த்து 'அபாயிண்டு' செய்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் 'அபாயிண்டுமெண்ட் கமிட்டிக்கு' எந்த விதமான வேலையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இந்த 'அபாயிண்டுமெண்டு களெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களே செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகளின் சம்பள உயர்வைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புதியதாக அவர்களுக்கு கிடைக்க இருக்கும் பொறுப்புடன் ரூ. 2 முதல் ரூ. 10 வரையிலே கிராம தலையாரி, கிராம கர்னம் முதலியவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்மையில் சேலத்தில் கிராம அதிகாரிகள் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களை பஞ்சாயத்துக்கள் விரும்பினால் காரியதரிசிகளாக அமர்த்திக்கொள்ளலாம் என்று இருப்பதுபோல, அவர்களும் தாங்கள் அம்மாதிரி சேவை செய்வதற்கு விரும்பினால் தான் அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், அதை ஒப்புக் கொள்ளுவதற்கு தங்களுக்கு 'ஆப்ஷன்' கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது நியாயம் தான் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதையும் கூட அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Subramaniam] [25th January 1961]

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டில் இப் பொழுது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது ஜில்லா கலெக்டர் அலுவலகத் திற்கே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. டிஸ்டிரிக்ட் வெல்பேர் ஆபீஸர் அலுவலகத்திலேயே இந்த ஸ்காலர்ஷிப் தொகையை கொடுக்கும் முறை இந்த ஆண்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் கண்ட அனுபவம் என்ன வென்றால், பல மாணவர்களுக்கு இன்னும் முதல் இன்ஸ்டால்மெண்டு ஸ்காலர்ஷிப் கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை உண்மையிலேயே நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்காலர்ஷிப் உதவியானது காலம் தாழ்த்தப்படாமல் ஆரம்பத்திலேயே கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக 'ரென்யூவல் ஸ்காலர்ஷிப்' கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு எந்த விதமான காரணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு. பட்ஜெட்டில் இதற்காக வேண்டிய பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும், மாணவர்களுக்கு 'ரென்யூவல் ஸ்காலர்ஷிப்' கூட காலம் தாழ்த்தப்பட்டு கொடுத்தால், அதுவும் 8, 9 மாதங்கள் ஆன பிறகு கொடுத்தால், அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இந்த ஸ்காலர்ஷிப் பிரச்னை பெரிய பிரச்சனையாகி விட்டது. ஏனெனில் மாணவர்கள் 8 மாத காலமாகியும் ஸ்காலர்ஷிப் வராததால் சமாளிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுவும் உணவு விடுதியில் இருப்பவர்கள் சம்பளம் கட்டவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப்படும்பொழுது அவர்கள் நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பணத்தைக் கொடுத்தாலும் அதை உரிய காலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். உண்மையிலேயே எப்பொழுதும் குறை கூறுவதுபோல் இதைக் கருதாமல், அடுத்த ஆண்டிலாவது இதைக் கட்டாயம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு யோசனையையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜில்லா கலெக்டர் அலுவலகங்களுக்கு மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் முறை மாற்றப்பட்டாலும் அது அனுபவசாத்தியமாக இருக்கிறதா என்பதை உணரவேண்டும். 'எங்களுக்கு போதிய ஸ்டாப்' (Staff) கொடுக்கவில்லை, எங்களுக்கு எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கின்றன, ஆயிரக்கணக்கான பராங்களை பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு நேரம் இல்லை, அதனால்தான் பல மாதங்கள் தாமதமாகிறது, அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். உரிய காலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய 'ஸ்டாப்' கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தான் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, சமீபத்தில் பெய்த பெரு மழையின் காரணமாக சென்னை நகரத்திலுள்ள பாதைகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையை அடைந்துவிட்டன. அதற்காக கார்ப்பரேஷனுக்கு அரசாங்கம் ரூ. 30 லட்சம்,—ரூ. 15 லட்சம் கடனாகவும், ரூ. 15 லட்சம்

25th January 1961] [Sri M. P. Subramaniam]

உதவியாகவும்—கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாதைகள் இம்மாதிரி மோசமான நிலையில் இருப்பது பற்றி பெருங் குறையாக சட்டசபையிலும் வெளியிலும் பேசப்படுவது ஒரு பெரிய அவமானமான காரியம்தான். தமிழகத்தின் தலைநகரமாக விளங்கக்கூடிய சென்னை நகரத்தில் சாலைகளின் நிலைமை நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. உண்மையில் இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும், அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாதைகள் மோசமாக இருப்பதற்கு கார்ப்பரேஷன் சொல்லும் காரணம், அவர்களுக்கு போதிய அளவு மான்யம் இதுவரையில் கொடுத்து வந்ததுபோல் கொடுக்காதது தான் என்ற குற்றச்சாட்டு கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக 1939-ம் வருஷம் வரையில் இங்குள்ள வண்டி வாகனங்களுக்கு லரி விதிக்கும் அதிகாரம் கார்ப்பரேஷனிடம் இருந்தது. அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் பிறகு மேற்கொண்டு விட்டது. அந்தக் காலத்தில் அதற்காக கார்ப்பரேஷனுக்கு ரூ. 2.25 லட்சம் 'காம்பல்லைஷனாக' கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்கள். வண்டி வாகனங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வரியின் மூலம் கிடைத்த வருமானத்திற்கு ஈடாக அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட்டது. 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இதைப் பற்றி மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்த உதவி வழங்கப்படும் என்ற ஏற்பாடு ஆகியிருந்தது. அப்பொழுது இந்த வரியின் மூலம் கார்பரேஷனுக்கு ரூ. 2½ லட்சம் தான் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. அரசாங்கத்திற்கும் அவ்வளவு வருமானம் தான் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லிய கணக்கைப் பார்த்தால், வண்டி வாகனங்கள் மூலம் 8½ லட்சம் ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. இப்படி வருவாய் அதிகரித்திருக்கும்பொழுது, 1930-லிருந்து 1960 வசையில், அதாவது 30 ஆண்டுகளாக, இரண்டே கால் லட்சம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து வந்து பாதைகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். எப்படி அவைகளைச் சீர்திருத்த முடியுமென்று கட்சிப் பாடுபாடு இல்லாமல் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது பாதைகள் பல மட்டுக்கு பெருகியிருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் வருவாயும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஆனால் அதற்கேற்றபடி சர்க்கார் கொடுக்கும் பங்கு அதிகரிக்கப்படவில்லை. மேலும், கார்பரேஷனுடைய வண்டி, வாகனங்களுக்காக, அவர்கள் மட்டுமே அரசாங்கத்துக்கு வரியாக ரூபாய் 2½ லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திடமிருந்து நஷ்ட ஈடாக 2½ லட்சம் ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. நிலைமை இப்படியிருக்கும் பொழுது பாதைகளை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று எப்படிச் சொல்லமுடியுமென்று கேட்கிறேன்.

1947-ல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 30 லட்சத்திலிருந்து 40 லட்சம் வரை கொடுப்பது என்று முடிவு செய்து, 1954 வரையிலே இந்த முறையைக் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதனாலே பாதைகள்

12.30
p.m.

[Sri M. P. Subramaniam] [25th January 1961]

நல்ல முறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. 1954-லிருந்து இந்த முறை நிறுத்திவிடப் பட்டதினால், உண்மையிலேயே பாதைகளை எப்படி நல்ல முறையில் பராமரிக்க முடியும்? தலைநகரிலே இருக்கிற பாதைகளில் எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருப்பதினாலே, கார்ப்பொரேஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை அதிகரிக்கவேண்டும். தொடர்ந்து பெய்த மழையின் காரணமாக பாதைகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை சீர்படுத்துவதற்கான நவீன சாதனங்களும், போதுமான பணமும் கார்ப்பொரேஷனிடம் இல்லாததினால் துரிதமாக வேலைகள் செய்யப் படவில்லை. ஆகவே கார்ப்பொரேஷனுக்கு கூடுமான அளவு நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுப்பார்களேயானால், பாதைகளை நல்ல முறையிலே நிர்வகிக்க முடியுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கோவை நகரிலே குடி தண்ணீர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பெரும் கஷ்டம் இருக்கிறது என்று பல எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு சிறுவாணி அணைக்கட்டைக் கட்டி, அங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் நகர மக்களின் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கேயுள்ள ஜனத்தொகை 1 லட்சமாக இருந்தது. இப்பொழுது 3 லட்சம் மக்கள் அதிகப்படியாக இருக்கிறார்கள். கோவை நகரம் விரிவு அடைந்துகொண்டு வருகிறது. குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை நகரில் மத்திய சிறைச்சாலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற கைதிகளுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. குளிக் கவும் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. அத்தச் சிறைச்சாலை சூப்பிரண்டெண்டும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புறம் இருக்கும் கிராமங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நமது சர்க்கார், கோவை சர்க்காரோடு சுமுகமான முறையிலே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி, இந்தக் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில கிராமங்களிலே குடி தண்ணீருக்காக டாங்குகள் கட்டப்படுகின்றன. மின்சார மோட்டார் வைக்காமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. கலெக்டரிடமும், மற்ற அதிகாரிகளிடமும் தெரியப்படுத்தியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சிறுவாணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இந்த அதிகப்படியான

25th January 1961] [Srimathi T. N. Ananthanayaki]

தொகை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி ஆண்டுச் செலவுக்கும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட துவக்க காலத்தில் ஏற்படும் செலவுக்குமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் கூறியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இம் மாதிரி உபமான்யக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வருவது நமது அரசாங்கம் வேலைகளில் தாமதத்தை ஏற்கத் தயாராயில்லை என்ற விறுவிறுப்பைத்தான் காட்டுகிறது. புதிய செர்விஸுகள் என்று சொல்லக்கூடிய பல திட்டங்களை உருவாக்கி, அவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் செயலாற்றி வருவது உண்மையிலேயே வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். அதே சமயத்தில் இதற்கான பணத்தை வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே ஒதுக்கமுடியாமல் உபமான்யக் கோரிக்கையில் கொண்டுவரவேண்டிய சூழ்நிலை இருந்திருக்கலாம். இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக, ஹரிஜன அபிவிருத்தி என்ற தலைப்பின் கீழ் குழந்தைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுப்பதற்காக உபமான்யக் கோரிக்கையில் 10 லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்குமேல் தேவை, தேவை என்று பல்நாண்டு காலமாகச் சொல்லி வருவது நம்முடைய நிதி அமைச்சருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். கொடுக்கிற 17 லட்சம் போதவில்லை. குறைந்தது 25 அல்லது 30 லட்சம் ரூபாய் இருந்தால், உண்மையிலேயே தேவைப்படுகிற ஏழைக்குழந்தைகளுக்கு, பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் குழந்தைகளுக்கு சலுகைகள் தருவதற்கு அவசியம் என்று கூறியும்கூட, 17 லட்சத்தை வரவு செலவுத் திட்டத்திலே காட்டிவிட்டு, இந்த 10 லட்சத்தை உபமான்யக் கோரிக்கையிலே கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதை சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவும், நிதி இலாகாவும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆண்டு தோறும், போதவில்லை, போதவில்லை என்று கேட்டும், ஏதோ அவசரக் குறைகளைத் தீர்ப்பது போல, கேட்டிற தொகையைக் கொடுக்காமல், இந்த 10 லட்சத்தை இடையிலே கொண்டுவருவது இலாகாவின் குறையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அடுத்த வருஷத்திலாவது உபமான்யக் கோரிக்கையில் கொண்டுவராமல், இந்த 10 லட்சத்தையும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே சேர்ப்பதற்கு நிதி இலாகா ஒத்துழைக்குமானால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தைச் செலுத்துவார்களேயானால், அதை பல மக்கள் வரவேற்பார்கள். மாணவ உலகமும் வரவேற்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதுபோன்று, போஸ்ட் கிராஜுவேட் படிப்புக்கும் மிகக் குறைவான அளவிலே ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர், அட்வைசரி கமிட்டி யோசனைப்படி 3-லிருந்து 5-ஆகவும், 5-லிருந்து 10-ஆகவும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி உயர்த்தியும் போதாது என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் கொண்டு வந்த 10 லட்சத்தை அடுத்த வருஷம் உபமான்யக் கோரிக்கையில் கொண்டுவராமல், வருஷா வருஷம் தேவைப்படுகிற பணம் என்ற காரணத்தினாலே, வரவு செலவுத்

[Srimathi T. N. Ananthanayaki] [25th January 1961]

திட்டத்திலேயே சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் 10 லட்சத்தை உபமான்யக் கோரிக்கையிலே கொண்டுவந்துவிட்டார்களே என்பதற்காக நன்றி செலுத்தத் தவறிவிடக் கூடாது. அந்தத் தவறைச் செய்ய நான் விரும்ப வில்லை. அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த 10 லட்சத்தையும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உபமான்யக் கோரிக்கையிலே வருமா, வராதா என்ற காரணத்தினாலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒருசில கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. இனிமேல் ஹரிஜன நல இலாகாவுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளிலே இன்னும் சில லட்சங்களைச் சேர்த்து ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று இன்னும் சில செலவுகளைப் பார்க்கும்பொழுது, ஏன் இந்த இலாகா தவறிவிட்டது என்று தோன்றுகிறது. பன்றி வளர்ச்சிக்காக ரூபாய் 47,400 ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது இடையிலே கொண்டுவரப்பட்ட திட்டமா, அல்லது அவசரமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமா, முன்னாலே நாம் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாத திட்டமா என்பதைப் பற்றி தெரிந்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்பதற்காக திட்டங்கள் நின்றுவிடக் கூடாது. பணம் கேட்கும் இலாகாக்கள் முதலிலேயே விண்ணப்பித்துக்கொண்டு வாங்கிக்கொள்வது நல்லது. அந்தந்த இலாக்காக்களின் கவனத்தை சற்று முடுக்கி விட்டால்தான், கவனக் குறைவு இல்லாமல், திட்டங்களை முன்னரேயே சேர்த்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அடுத்த படியாக போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டும் விஷயத்திலும், எல்லா வீடுகட்டும் திட்டங்களையும் இந்த உப மானியத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே வந்திருக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது. எவ்வளவு சீக்கிரமாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு நல்லது என்பது மறுக்க முடியாது. அத்தகைய திட்டத்தை வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே கொடுத்திருக்க வேண்டும், என்பதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்யா குமரி, திருத்தணி முதலிய பகுதிகளுக்கு முன்னேற்றத் திட்டங்கள் வெகு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, எங்கள் தொகுதியிலும், மேல் பாலத்திற்கு அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும். ஒரு டோகன் கிராண்டாவது கொடுத்து இருந்தாலும்கூட நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒன்றையுமே காணோமே என்று வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த உப மானியக் கோரிக்கைகளை வர வேற்று, முடிக்கிறேன்.

25th January 1961]

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றேன்.

ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்கும் முறையில் கேட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 34 லட்சம். அதிகமான தாராளத்தோடு இதனை அளிக்கிறார்கள்; ஜமீன்தார்களிடம் அவர்கள் காட்டும் அக்கறை உண்மையாகப் பாராட்டப்பட வேண்டும். சுதந்திரா கட்சியோடு மோதிக்கொள்ளும்போது, காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்த ஜமீன்தார்களுக்குக் காட்டும் தாராளம் உண்மையாகப் பாராட்டத் தக்க அளவு பயனுடையதாக இருக்கும். அதே சமயத்தில், ஜூனியர் நிலங்களை சர்வே கணக்கு எடுப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள, ஜூனியர் காம்ப்ரூடர், டிராப்ட்ஸ்மேன் போன்றவர்கள் ஏறத்தாழ 850 பேர் தற்காலிகம் என்ற பெயரில், பல ஆண்டுகளாக அஞ்சலில் இருப்பவர்களுக்கு மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஊதியக்குழுவின் சிபார்சுபடி சம்பளம் அளிக்கப்பட்ட பிறகும், இந்த தற்காலிக சர்வேயர்கள் புதிய ஊதியம் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். சர்வே இலாகாவில் இருப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 1,100 பேர்கள்; அவர்களுக்கு இதுவரை சம்பள உயர்வு அளிக்கப் படவில்லை. மற்றவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு ஆறு திங்களாக அளிக்கப் பட்டிருந்தபோதிலும், அதிகச் சம்பளம் வழங்கப் பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த ஊழியர்களுக்கு இன்னும் உரிய ஊதியங்கூடத் தீர்மானிக்கப் படவில்லை. காலையில் நிதியமைச்சரவர்கள் பெருமதத்தோடு சொல்லிக் கொண்டார்கள். “நாங்கள் திறமையோடு பணியாற்றுகிறவர்கள்” என்றும், எங்கள் பணியையும் எங்களையும் வாடகைக்குக்கூட பல வெளி நாட்டு அரசினர் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் இந்த 1,000-க்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் தீர்மானித்து அளிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மட்டுந்தான் என்ன, தங்கள் குறைகளை நீக்குமாறு முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கும் நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் 14-10-1960-லேயே வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ மூன்று திங்கள் ஆகியும், திறமையாகப் பணியாற்றுகிறது அரசாங்கம் என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்தபாடிಲ್ಲ. அதே போலத் தான் பஞ்சாயத்துக்களில் பணியாற்றும் 12,000 ஊழியர்கள் நிலையும். அவர்களுடைய சம்பளமும் அறியப்படவில்லை. இந்த 12,000 ஊழியர்களுக்குப் புதிய சம்பளம் அளிக்கப் படாமலே இருக்கிறது. இது குறித்து அரசாங்க ஊழியக்குழு என்ன சொல்லியிருக்கிறது :

“The Commission has proposed that panchayats should also be asked to accept the revised scales of pay recommended by the Commission for other local bodies and Government should encourage them to do so by giving them financial assistance.”

[Sri K. Anbazhagan] [25th January 1961]

ஆக, அரசாங்கம் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி உதவியளித்து இந்தச் சம்பளத்தை அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்திருந்த போதிலும், 1960 ஜூன் திங்களில் இந்த அறிக்கை வந்திருந்த போதிலும், (ரிவைஸ்டு பே) புதிய சம்பளம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த 12,000 பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் இதுவரை அளிக்கப் படவில்லை. ஆறு மாதகாலமாக அவர்கள் அரைப் பட்டினிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கிற நிலையில்தான் இவர்கள் ஜனநாயகத்தைப் போற்றி வளர்ப்பதாகப் பெருமை பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் அமைச்சர்கள். வாழ்க அவர்கள் மனப்பான்மை என்று வாழ்த்துகிறேன்.

அடுத்து, கிராமப் பணியாளர்கள் நிலை கவனத்துக்குரியது. இன்று கணக்கப் பிள்ளை, கர்ணம் போன்றவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பணி மிக அதிகமானது; அவர்களுக்குத் தரப்படும் ஊதியமோ மிகக் குறைவு; அவர்கள் பணி நிறைவாகச் செய்யப் பட்டாலும் அதை மனமாரப் பாராட்டுவதில்லை அரசாங்கம், என்றாலும், படித்த வாலிபர்களை, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேறியவர்களை நியமித்து விடுவோம் என்று அச்சுறுத்துகிறார்கள். கொடுக்கிற ஊதியத்திலும் உயர்வு கொடுக்க வில்லை. பெயருக்கு மூன்று ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு குறை; அதைவிடப் பெரிய இன்னொரு குறை, அவர்கள் பஞ்சாயத்திற்குத் துணையாக இருந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்பது. இன்றைய தினம் இந்த அரசாங்கம் அந்தக் கருத்து தெரிவிப்பது குறித்து நான் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன். அவர்கள் ஆற்றும் பணி அதிகம், அதற்குத் தக்க ஊதியம் இல்லை. அப்படியிருக்க பணியை அதிகப் படுத்த முயற்சிக்கும் வேளையில், வேலை நிரந்தரம் என்ற நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இல்லை. அந்த அளவுக்குச் சூழ்நிலை இருக்கும் நிலையில், பஞ்சாயத்துக்களை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, பஞ்சாயத்துக்களை அரசாங்கமே நடத்துகிற வாய்ப்பைப் பெற்று, பஞ்சாயத்தில் இருக்க வேண்டிய சுய ஆட்சியை, மகாத்மா காந்தி கொண்டிருந்த கிராம இராச்சிய எண்ணத்தைச் சிதைக்கவே இந்த அரசாங்கம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை ஈடு படுத்துகிறது என்பது என் குற்றச் சாட்டு. பஞ்சாயத்தில் ஈடு பட்ட அதிகாரிகளே பணியாற்ற வேண்டுமே தவிர, எழுத்தாளர்கள் தனியாக இருக்க வேண்டுமே தவிரக் கிராமக் கணக்கர் அல்ல. அவர்களை ஈடு படுத்தும் முறை தவறு. பஞ்சாயத்துக்களை அரசாங்கம் கர்ணம் மூலம் கட்டுப் படுத்துவது காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு இலாபகரமாகப் பயன் படுத்திக்கொள்ளச் செய்கிற முயற்சி என்று தெரிவிக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தது, ஆசிரியர்கள் நிலை; கல்வித் துறையிலே வளர்ச்சி பற்றி கல்வி அமைச்சரே பாராட்டிக் கொள்கிறார்கள். எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மற்றவர்கள் பாராட்டக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கக்கூட அவருக்குப் பொறுமையில்லை. கல்வித் துறையில் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள்

25th January 1961] [Sri K. Anbazhagan]

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏறத்தாழ ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், புதிய ஊதியம் தீர்மானிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்படவில்லை. பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் ரூ. 90-110-லிருந்து இப்பொழுது ரூ. 160 பெறுகிறார்கள். ஆனால், பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களைப் பொருத்த வரை ஏற்கனவே கொடுத்த ஊதியத்தையே, உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தும், புதிய ஊதியத்தையே தீர்மானிக்காமல் இருக்கிறார்கள். பயிற்சி பெறாதவர்கள் இனி ஆசிரியர்களாக வரக் கூடாது என்று தீர்மானம் செய்து விட்டாலும் பரவாயில்லை. இருக்கிற வசதியில், பெற்றுவரும் குறைந்த ஊதியத்தையாவது ரூ. 20, 30 அளவாவது உயர்த்துகிறோம் என்றாவது தெரிவிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களைப் பழிவாங்காதீர்கள் என்று இந்த அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவை களுக்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு துணை மானியக் கோரிக்கை வந்தாலும், வரவேற்றிருப்பேன். சட்ட மன்றத்தில் பேசப் படுகிற பேச்சுகளுக்கு தக்க பதிலளிக்க முடியாத மந்திரிகள், பேசுகையில் மாற்றுக் கட்சியினரைக் குறிப்பிடுகையில் சிறு பிள்ளைத் தனமாக, விளையாட்டுச் செயலில் . . .

THE HON. SRI P. KAKKAN : மதிப்பு மிக்க அங்கத்தினர் “சிறு பிள்ளைத் தனமாக” என்று சொல்வது இந்த சட்டசபைக்கு நல்லதா என்று கேட்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : காலையில் அமைச்சர் பேசுகையில் எங்களைச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். காலையில் எங்களை அமைச்சர் “பொம்மை வைத்து விளையாடும் சிறு பிள்ளைகள் போல்” என்று சொன்னார்கள்; அடுத்து “நீங்கள் நல்ல பாடம் படிக்க வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். சிறு பிள்ளைகள் பாடம் படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு நன்றி. ஆனால், பெரிய பிள்ளைகளே பாடம் படிக்காமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் நேரத்தில், சிறு பிள்ளைகளைப் பற்றிச் சொல்வது சரியன்று. இம் மாதிரிப் பேசினால் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்பதற்காகத்தான் . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சப்ளிமெண்டரி கிரான் டைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்; இம்மாதிரி எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேச இது சமயம் இல்லை.

Hon. Members should confine their speeches to what is contained in the supplementary estimates.

DEPUTY SPEAKER : Yes, the hon. Member should confine himself to what is contained in the supplementary estimates and should not refer to other matters.

SRI K. ANBAZHAGAN : நிதி அமைச்சர் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் நான் பேசுகிறேன். நான் பேசிய முன் நேரத்தில் அவர்கள் சபையில் இல்லை. கிராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் துணைத் தலைவர் என்ற முறையில், தலைவர்

[Sri K. Anbazhagan] [25th January 1961]

வராததால், தலைவர் என்ற முறையில் பேசுகிறேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்; அதற்காகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் கூறுவது நமது அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இல்லை என்று, நான் அவர்களுக்கு உடம்புக்கு நலம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை; ஏன் வெளியிலே போனார் என்று கண்டிக்க வில்லை, வருத்தப்படவில்லை. பொறுப்பில்லை என்று குறை சொல்லவில்லை, என்னை அலட்சியப் படுத்தினார் என்று குற்றம் சொல்லவில்லை, சட்ட மன்றத்தைப் புறக்கணித்தார் என்று பழி சொல்ல வில்லை. மாறாக அவருடைய பெருந்தன்மையை வாழ்த்துகிறேன்; அந்த மனப் பான்மை வளரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்லுவது அவருடைய கடமை. நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம், சப்ளிமெண்ட்ரி கிராண்டை ஒட்டியது தான் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடைசியாக, சேன்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு இந்த ஆண்டிலாவது மானியத் தொகையும் கடனும் கொடுத்த தற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன். உண்மையாகவே, 5, 6 ஆண்டுகளாகவே அதிக மானியத் தொகை கொடுக்க வேண்டும், அவர்களுக்குத் தொகையளிக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசியிருக்கிறேன். 1957, மார்ச்சு 25-ம் தேதி இந்த சட்ட மன்றத்திலே, அவர்களுக்குத் தொகையளிக்க வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறேன். அப்பொழுது, மாநகராட்சி மன்றத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது. அப்பொழுதே அதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாநகராட்சி மன்ற ரோடுகள் பழுதடைந்திருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அப்பொழுதே அதிகத் தொகை ஒதுக்கப் படவேண்டுமென்றிருந்தாலும், செய்யப்படவில்லை. கடைசியாக இப்பொழுது, ரூ. 30 லட்சம் மாநகராட்சி மன்றத்திற்குத் தந்து விட்ட காரணத்திற்காக அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கும் நீங்கள், நிர்வாகத்தில் இருக்கும் காரணத்தால், எந்தெந்தக் காரியம் எந்தெந்தத் தேதியில் நடந்திருக்கிறது என்று தெரிவிக்க வேண்டும். இந்தத் தொகை எப்ரல் மாதத்தில் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தக் கடன் தொகை பற்றி நகராட்சி மன்றத்திற்கு எப்பொழுது தெரிவித்தார்கள்? எப்ரல் மாதத்திலா? மே திங்களிலா? ஜூன் 25 தேதிக்குப் பின்னால், ஏறத்தாழ ஜூனியில் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கம் தெரிவித்த உடனே, உடனடியாக அவர்கள் காண்ட்ராக்ட் கொடுத்தார்கள்; காண்ட்ராக்டர்களின் விண்ணப்பத்தை மாநகராட்சியினர் அரசாங்க சீப் எஞ்ஜினியர் அவர்களின் அனுமதிக்கு அனுப்பினார்கள். இன்ஜினீரிடத்தில் அந்த விண்ணப்பம் ஒரு மாத காலமாகத் தங்கி இருந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும். நான் குற்றம் சாட்டிச் சொல்வேன். அரசாங்கமே அந்த வேலையைத் தாமதப்படுத்தி, அதிகாரிகள் உடனடியாக வேலை செய்யாத அளவுக்கு அவர்களைத்

25th January 1961] [Sri K. Anbazhagan]

தடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று ஐயுறுகிறேன். இல்லையானால், காலக் குறிப்போடு, நாள் குறிப்போடு, இன்ன தேதியில் நகராட்சி மன்றத்திற்குத் தெரிவித்தோம், இதற்கு இத்தனை நாள் ஆக வேண்டும், அதைவிட அதிக நாள் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று பொறுப்புள்ள நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குற்றம் சாட்டினால் நாள் அவர்களிடத்தில் தலை வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வேன். தாமதம் அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்கிறது. வேலை நடக்கிறதா, இல்லையா என்று பெரிய இன்ஜினியரை வைத்தாவது கண்காணிக்கட்டும். அல்லது அமைச்சர் ரோடுகளில் வேலை நடப்பதைப் பார்வையிட்டும். இரவு நேரங்களில் வேலை செய்ய அனுமதி கேட்டதற்கு, அமைச்சர் திருமதி லுர்தம்மாள் அவர்கள், 'இரவிலே வேலை நடக்க அனுமதிக்க முடியாது' என்று சட்ட மன்றத்திலேயே சொன்னார்கள். 'விபத்து ஏற்படும், தவறு ஏற்படும்' என்று சொன்னார்கள். பின்னர் ஏற்பட்ட நிலைமை காரணமாக இரவு நேரத்திலே கூட வேலை நடக்கிறது. அந்த அளவு நடப்பதைக் கூட அமைச்சர்கள் குற்றஞ்சாட்ட விரும்பி குறையாகக் கருதுகிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்த மாநில அரசு அதிகப் பொறுப்புள்ள அரசு என்ற காரணத்தால், வேண்டுமானால் சென்னை மாநகராட்சிப் பொறுப்பில் உள்ள சாலைகளைத் தங்கள் பொறுப்பிலேயே எடுத்துப் பராமரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister for Finance has presented to the Assembly a Demand for Supplementary Grant to the tune of Rs. 6.12 crores which roughly works out to 12 to 13 per cent of the original estimate. A sum of Rs. 1.2 crores has already been advanced from the Contingency Fund. The major items of expenditure are for Education—Rs. 1.207 crores and Rs. 3.3 crores on capital account. It could not be said that most of the items of expenditure could not have been foreseen or classified under New Services. For example, if we see the Explanatory Note, we will find that under Demand XVI, 'the provision of Rs. 105 lakhs made in the current year's budget had been utilised in full and from the particulars of monthly expenditure received from District Board, it was estimated that the total allotment required for block grants for secondary education would be Rs. 140 lakhs and the balance of appropriation required, viz., Rs. 35 lakhs is included in the Supplementary Estimate, it works out to nearly 33 per cent of the original estimate. This has become a general feature. The Public Accounts Committee has been pointing out that very often huge sums were allotted to each and every department, but ultimately those amounts were not actually utilised by them, with the result that other departments which needed allotments very badly were not able to get the amounts. Such cases did happen. Even during the last discussion, I have pointed out this matter. I refer to it again to impress upon the Government that there has not been proper budgetary control exercised by departmental heads.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th January 1961]

Under article 267 (2) of the Constitution of India, the Contingency Fund has been created. As per the rules, sums can be withdrawn from the Contingency Fund only for unforeseen expenditure and not for day-to-day expenditure. If moneys were withdrawn from that Fund to meet day-to-day expenditure, it will be a *fait accompli*. If it is done, it will not be conducive to democratic functioning of the Government. That is my submission so far as that matter is concerned. I would impress upon the Hon. Minister to see that the Contingency Fund was not taken advantage to quite often and sums were withdrawn from it only very rarely to meet unforeseen expenditure. Otherwise, there will not be proper budgetary control.

Now, I come to the purchase of additional buses to the tune of about Rs. 17 lakhs both for the Kanyakumari branch and the Madras City Transport. It is presumed that the entire amount would be spent before 31st March. The Estimates Committee has also referred to this matter. In this way, there will always be rush of expenditure and the departments would be obliged to spend the amounts somehow or other before the financial year. We find that the Transport Workshop at Chromepet cannot undertake the body-building work completely. If only that Workshop could undertake this work, we will be able to save to the tune of Rs. 1,500 for each body built. Now, most of the body building work is being entrusted to private firms and that means, for each body built, the State had to incur an extra expenditure of Rs. 1,500.

For the construction of a workshop at Ranithottam at Kanyakumari, a sum of Rs. 2.1 lakhs has been provided. I do not know how this expenditure was an unforeseen expenditure and whether they would be able to spend the amount before 31st March.

With regard to the maintenance of roads, especially in the Madras City, I wish to point out that the work carried out at present is very unsatisfactory. They must consider the possibility of pushing through the work expeditiously, if necessary by working two shifts (i.e.), during nights also. This is a very important matter. The Government should examine the possibility of themselves taking over at least some of the important roads like the Mount Road, Poonamallee High Road, etc. Our roads are not all-weather roads and they were not able to withstand when there were heavy rains and when there was heavy traffic. The Government should see that we had either cement-concrete or some other better formed roads so that they could withstand the heavy traffic and rains.

Under Grant XXII, we find that the Government have appointed a full-time Special Officer in the senior scale of I.A.S. to be in charge of the work connected with the establishment of a Steel Plant. The suggestion that I would like to make in this connection is this. It is a point for consideration whether it will not be better if the Government appointed a Technical Officer

25th January 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

for this work instead of an I.A.S. Officer. The work involves the purchase of machinery and equipment and a Technical Officer will any day be better than an I.A.S. Officer.

With regard to Education, we find that there were major items of expenditure such as Rs. 35 lakhs for block grants to district boards, Rs. 40 lakhs to primary education and another sum of Rs. 40 lakhs towards grants to Panchayat Union Councils and so on. These are normal features coming under annual estimates and these could have been anticipated. I do not know how they come under Supplementary Estimates. That is all my submission. Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் உபதலைவர் அவர்களே, இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில், நெய்வேலி நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்தி அங்கே இரும்புத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருப்பது பற்றிக் கண்டிருக்கிறது. அதுபற்றி திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அந்த அதிகாரி ஐ.எ.எஸ். ஆபீசராக இருந்தாலுங்கூட, அவருக்கு ஆலோசனை சொல்வதற்காக, இதிலே நிபுணத்துவம் வாய்ந்த ஒருவரைப் போட்டிருக்கிறோம். அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கொண்டு, இதிலே துரிதமாக என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

முதலிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது, இரும்புக் கனியை வெட்டி எடுக்கவேண்டியது பற்றி. 'மைலிங்' ஏற்பாடு களெல்லாம் நடக்கவேண்டும். எந்த இடத்தில், எந்த அளவு இரும்புக் கனி இருக்கிறது என்று சர்வே செய்து கண்டுபிடித்து, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கும் இரும்புக் கனியை வெட்டி எடுப்பதற்குச் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன, போக்கு வரத்துச் சாதனங்கள் எந்த அளவு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அதிகாரி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்.

1-00
p.m.

இன்னொரு பிரச்சனையை திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்வதாக இருந்தால் நாம் அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்த முடியாது. ஆனால் அளவுக்கு மீறிப்போய் விடுவோமானால் அது முடியாது. இன்றைக்கு கிழக்கு ஜெர்மன் நிபுணர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையின்படி செலவு அளவுக்குமீறிப் போய்விடுமோ என்பதனால்தான் வேறு பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் அந்த முயற்சியோடு நின்று இருப்போம். ஆகவேதான் இன்று வேறு முறைகளையும், அவர்கள் சொல்லியிருப்பதிலேயே இன்று வேறு முறைகளையும், அவர்கள் சொல்வதைவிட அதிகமாகச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை செய்கிறோம். அப்படிச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

இருக்கிறது. ஆகவே உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்ட பிரகாரம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எல்லா அங்கத்தினர்களும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக கார்ப்பரேஷனைப்பற்றி இங்கே தெரிவித்தார்கள். நான் போன விவாதத்தின்போதே அதைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்று இருந்தேன். சென்னை நகர ரோடுகளைப் பாமரிக்க வேண்டிய பொறுப்பு கார்ப்பரேஷனைச் சார்ந்தது. இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக இந்த ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலையை அடைந்துவிட்டன என்று சொல்ல முடியும். இந்த இரண்டு வருஷங்களுக்குள் நிகழ்ந்தவற்றுக்குக் காரணம் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். அதற்கு முன்பு நடந்த நிலையும்கூடக் கொஞ்சம் சாதகமாக இருந்திருக்கும் இந்த ரோடுகள் பாழாய்ப் போவதற்கு. இருந்தாலுங்கூட சர்க்கார் முன்வந்து பணம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னபோது அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அங்குள்ளவர்கள் தவறிவிட்டார்கள் என்பதை இன்றைக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கிருந்து எப்போது தகவல் வந்தது? என்று கேட்கிறார்கள். எப்போது தகவல் வரும் என்று காத் இருக்கவேண்டியதில்லை. அதுவும் பட்ஜெட்டிலே பாஸ் செய்துவிட்ட பிற்பாடு 'கொடுக்கமாட்டேன்' என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு இந்தமாதிரியாகப் பள்ளாநிங் கமிஷனிடம் இருந்து உத்தரவு எப்போது வரும் என்று நாம் காத்திருப்போமானால் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்க முடியாது. அதிகார பூர்வமான உத்தரவு வரும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் இவ்வளவு தருகிறோம் என்று சொன்ன பிற்பாடே அதற்குவேண்டிய எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து பணம் வந்தவுடன் செலவுசெய்வதற்கு வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தோம். சென்னை கார்ப்பரேஷன் வேறு எங்கோ இருப்பது என்று இல்லை. அதிகாரபூர்வமான உத்தரவுக்காக மட்டும் அவர்கள் காத்திருப்பார்களானால் உடனடியாக இங்கே வந்து "தகவல் வரவில்லையே, அந்த வேலையைத் துவக்க காலதாமதமாகிறதே, உடனே உத்தரவு கொடுங்கள்" என்று வாங்கிப் போயிருக்கலாம். ஆனால் உண்மையாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கேயே வேறு பல குறைகள் இருந்திருக்கின்றன. அவர்கள் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதில் அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அங்கும் அவர்களுக்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்கள் இந்த வேலைகள் எதினும் அக்கறை காட்டவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ரோடுகள் வேலை தலைநகரில் மிகவும் ஜரூராக நடைபெற்று வருகிறதே என்றால் சர்க்கார் இதில் நேரடியாக தலையிட்டு உத்தரவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. குறிப்பாக பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் கீழ் ஆகக்கூடிய வேலைகளை கமிஷனரே செய்து விடலாம். அதற்குமேல் செலவாகும் வேலை என்றால் ஸ்டான்டிங் கமிட்டி அனுமதித்து, கவுன்சில் ஒப்புக்கொண்ட பின்தான் செலவிட முடியும். ஒவ்வொரு வேலைக்கும் டெண்டர் கேட்கிறோம். மூன்றுமாதத் தவணை போடுகிறோம். ஒரு மாதத்தில் நடவடிக்கை

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

கமிஷனர் எடுத்துக்கொள்வார். பாக்கி இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி அப்ரூவ் செய்து, கவுன்சிலும் பாஸ் செய்ய காலம் போதுமானது. அதற்காகவேதான் மூன்று மாதத் தவணை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் படிப்படியாகச் சொல்ல முடியும். இந்த மூன்று மாதத் தவணைக்குள்ளே பல காரியங்கள் செய்யப்படவே இல்லை. இந்த மூன்று மாதத் தவணைக்குள் முடிவு எடுப்பதே கிடையாது. இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் ஊழல் நன்றாகத் தெரியும். மூன்று மாதத் தவணை ஆகிவிட்டது என்றால் டெண்டர்தார் அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டுவிடுகிறார். மீண்டும் டெண்டர் கேட்பது என்றால் ஆறு மாதம் ஆகிவிடுகிறது. டெண்டர்தாரருக்கு மூன்று மாதம் கழித்து வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள உரிமை இருப்பதனால் அப்படி வாங்கிக் கொள்ளா திருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அதைவிட 3%, 4%, 10% கூட அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இது எதனால் ஏற்படுகிறது? உண்மையில் ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிக்குப் போய், கவுன்சில் ஒப்புக்கொள்வதற்கு 2 மாதத் தவணை என்பது அவசியம் கிடையாது. அப்படி இருந்தும் மூன்று மாதத் தவணைக்குள் எதுவுமே முடிவு செய்யப்படுவது கிடையாது என்றால் உண்மையான விசாரணை நடத்தினால் இதில் உள்ள ஊழல்கள் எல்லாம் தெரியும். நான் ஐடம் ஐடம் ஆக ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துக் காட்டத் தயார். மாகாணத்தின் தலை நகராகிய இங்கே இப்படி என்றால், உலகப் பகுதிகளில் இருந்து இங்கு வரக்கூடியவர்கள் இங்கு இருக்கும் தரத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் நம் தரத்தை நிர்ணயிப்பார்கள்.

மற்றொன்று. சென்னை நகரத்தில் ஜாகை நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. வீடுகள் கட்டி முடிவு அடைந்துவிட்டது. அதற்கென்ற ஒரு கமிட்டியும் போடப்பட்டிருக்கிறது. வின்னாப்பங்கள் எல்லாம் வந்துவிட்டன. அப்படி இருந்தும் இன்னமும் ஏன் அந்த வின்னாப்பங்களின் பரிசீலனை முடிந்து வீடுகள் ஒவ்வொருவருக்கும் அலாட்மெண்டு செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன? அதனுடைய இரகசியத்தை அவர்கள் விசாரித்தால் அதில் உள்ள ஊழல்கள் நன்றாகத் தெரியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி ரோடுகள் வேலை துரிதமாக நடைபெறுகிறது என்று கேட்டால் அதிலே சட்டத்தையும் மீறி செய்யப்படியாக கமிஷனருக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறோம். பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வேலைகளையும் கூட கவுன்சில் அனுமதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து அவர் செய்யத் தொடங்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் வேலை துரிதமாக நடைபெறுகிறதே யொழிய வேறு இல்லை. அவர்கள் பார்த்து செய்யவேண்டும் என்றால் ஒரு வேலையும் நடந்திருக்காது.

(Sri K. Anbazhagan rose.)

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister is not yielding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆகையால் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்வது சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்பதுதான்.

[Sri C. Subramaniam] [25th January 1961]

சென்னையிலேயே உங்களுக்கு அருகாமையிலேயே இருக்கக்கூடிய எங்களிடம் வந்து உங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கோரிப் பெறுவதற்கு உங்களால் முடியவில்லை என்றால் டெல்லிக்குப் போய் எப்படி வாங்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். அப்படி வாங்கக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு இல்லை என்றால் எப்படி நீங்கள் அரசாட்சியைப் பெற்று நடத்த முடியும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். மற்றவர்களைக் குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதால் பயன் இல்லை. அங்குள்ள குறை என்ன என்பதைக் கண்டு களைய முன்வந்தால்தான் தமிழர்கள் அவமானம் இல்லாமல் நல்ல முறையில் காரியங்கள் நடத்துவதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது திரு. அன்பழகன் கேட்கவேண்டியதைக் கேட்கலாம்.

SRI K. ANBAZHAGAN : அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி தந்ததற்காக உண்மையாக நன்றி செலுத்துகிறேன். தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்கவேண்டும். பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொகையைச் செலவிட காலதாமதம் ஆகிறது என்றார்கள். கார்ப்பரேஷன் ஸ்டான்டிங் கமிட்டி, கவுன்சில் இவற்றின் அனுமதிமட்டும் அல்ல, பெரும் தொகையைச் செலவிடுவதற்கு அரசாங்க அனுமதியையும் அவ்வப்போது பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்க அனுமதி அளிக்கிறபோது காலதாமதம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தேதிகளோடு சொல்வேன். பட்ஜெட் பர்ஸ் செய்துவிட்டாலும் இவ்வாறு பாஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்கிற தகவல் கமிஷனருக்கு இவர்கள் அனுப்ப வேண்டும். அந்தச் செய்தி மூன்று மாத காலத்திற்குமேல் தாமதித்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய தாமதத்திற்குக் காரணம் காட்டாமல் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. இதில் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கம் அதற்கு என்று வகுத்திருக்கிற முறையில் மூன்று மாதத் தவணைக்குள் உத்தரவு வரவில்லை என்றால் நீங்கள் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டிருக்கலாம். முதலில் மேயர் இருக்கிறார். இங்கே நாங்கள் இருக்கிறோம். இதுமாதிரியாகக் காலதாமதம் ஆகிறதே என்று உங்கள் குறையை இங்கு வந்து எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள். அப்போதே என்னிடம் சொல்லியிருந்தால் அதைப்பற்றி விசாரித்திருப்பேன். அந்தத் தகவல் வரவேண்டும் என்று பேசாமல் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தச் சபையில் பாஸ் செய்யப்பட்ட பட்ஜெட் தொகையைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இந்தச் சபைக்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். உடனே அதைப்பற்றி இங்கே வந்து அவர்கள் விவாதித்திருக்கலாம்.

அதுமட்டும் அல்ல. வேஸ் அண்டு மீன்ஸ் என்று அந்த அந்தத் திட்டங்களுக்காக மட்டுமன்றி மேலும் பணம் கொடுத்து உதவி இருக்கிறோம். எப்போதும் பணம் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. முன்பே சொன்னபடி இப்படி எல்லாம் பார்த்திருந்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையே பூர்த்தி

25th January 1961] [Sri C. Subramaniam]

செய்திருக்க முடியாது. அந்தத் தகவல் கிடைத்தவுடனேயே இங்கே வேலை துவங்கியிருக்கிறோம். செய்யவேண்டிய வேலைகளில் கவனம் செலுத்தாமல் வேறு பல காரியங்களில் ஐரூராக ஈடுபட்டிருந்தால் இப்படித்தான் வேலைத் தவக்கம் ஏற்படும். ஆகவே பிறரைக் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டே இருப்பதில் பயன் இல்லை.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தவக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. வெறும் தவக்கங்கள் மட்டுமல்ல, அதன் மூலம் பல ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக்கழகக் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அவர்கள் இன்று தலைவராக இருக்கிற காரணத்தால், தயவு செய்து இதைக் கவனித்து இதைப் பரிசீலனை செய்வார்களானால் அவர்களுக்கு நல்லது, தமிழ் மக்களுக்கும் நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற பல கருத்துக்களும் தெரிவிக்கப்பட்டன. உபமான்யக் கோரிக்கைகளில் இங்கு அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. உபமான்யக் கோரிக்கைகள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் முதலில் இந்த அளவு செய்யவேண்டுமென்ற முடிவை எடுக்கிறோம். பள்ளாநிங் கமிஷனிடம் சென்று மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஆலோசனை செய்து ஒரு திட்ட அளவு வகுத்துக் கொள்கின்றோம். அதன்படி பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. காரியங்களை எவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் நிறைவேற்றிவிட்டு, மேலும் செய்யவேண்டுமென்று வரும்போது, நிறைவேற்றி விட்டாகவிட்டது, மேலும் அதிகப்படி தொகை வேண்டியிருக்கிறது என்ற முறையில் அதற்கு மேலும் எடுத்துக்கொள்கிறோம். இதையும் கார்ப்பரேஷனுக்கு சொல்லிக் காண்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொடுத்த பணத்தை செலவழித்துவிட்டு அதற்கு மேல் வேலை செய்ய நிதி கிடைக்காத காரணத்தால் எந்த வேலையும் நின்றுவிடாது. முப்பது லட்சத்திற்கு பதில் 50 லட்சம், ஒரு கோடி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எந்தக் காலத்திலும் வராது. கொடுத்ததை முடித்து விட்டு மேலும் இன்னின்னது நடக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதில் யாரும் குறுக்கே நிற்க முடியாது. முப்பது லட்சம் போதாது, ஒரு கோடி தாருங்கள் என்று கேட்டால் 30 லட்சம் சரியாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா, எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது என்று தெரிந்தால்தான் அதற்கு மேற்கொண்டு கொடுக்க உற்சாகம் ஏற்படும். காரியத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய திறமையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நிதியைத் திரட்டிவிட்டு வேலையைச் செய்வோம் என்று சொன்னால் எந்த வேலையையும் நடத்த முடியாது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, வலியுறுத்திக்கொண்டு, முதலில் போட்ட அளவை பயன்படுத்திவிட்டு அந்த முறையில் நல்ல காரியங்களைச் செய்து காட்டிவிட்டு அதற்கு மேல் திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இது கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த உபமான்யக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[25th January 1961]

VIII.—DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE
FOR 1960-61.

DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,000 under Demand IV—Forest Department ”.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,000 under Demand IV—Forest Department. ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS
STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,38,500 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff. ”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,38,500 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,92,500 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous. ”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,92,500 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XVI—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,77,900 under Demand XVI—Education. ”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,77,900 under Demand XVI—Education.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.